

даде.— Споредъ както е пазила Ружичната майка, Ружица всякоги да работи, и работитѣ менявала, за да ги не омръзне; тъй не е нито за починка забравяла. Два три пъти презъ недѣлѣтъ, дозволено е било, на нѣколко благонѣравны момченца, да могатъ при Ружица да додаты и малко поразговарятъ. Ружица най напредъ послужваше нейнитѣ пріятелки съ млеко и овоціе, после бы малко прела, а тогава въ стаѣта си или въ градината захванала бы нѣкож игра. Софія е всякоги скришно даж децата не видатъ пазила и слушала сичко, каквото ся разговарятъ. Тя ижъ е задавала играчки, и твърдѣ добро е знала да ги на тѣхната наука нареди. На този и подобенъ начинъ възпитавала е тя дщерея си, отъ което е виждала какъ е всякоги весела и съ добра воля. Освѣнь туй, Ружица е била всякоги покорна, на всяка работа готова и въобще добро расположена.

Една заранъ, когато е Ружица порастла, доди единъ войвода въ Елоградъ, да види пріятелтъ си Милорада. Много племичи бѣха съ господжитѣ си поканени. Ружица е била въ свонтъ собствени дрѣхы облечена и съ многоценны сѣмази и цвѣтія накичена. Страннитѣ господа и господжи, хвалиха твърдѣ много господичното нажитваніе и хубость, и казахъ ѝ много похвалителны рече, които ся на Ружица допаднаха. Като си отидоха гоститѣ, рече майка ѝ на Ружица: »Речитѣ, които ся ти господа и господжитѣ говорили, много ся мя наскърбили! зерь не ся имали друго какво